

[Henning Andersen]

beskæftigelse. Det er også beskæftigelsen, vi skal stemme om, når vi skal stemme om erhvervslovgivningen.

Finansloven og dermed statens udgifter er kun en del af de samlede offentlige udgifter. Amterne og kommunerne afholder en meget betydelig del af de samlede offentlige udgifter. Også disse udgifter må nødvendigvis være under en vis kontrol; ellers er den stramme udgiftspolitik i statens regi omsonst.

I 1986 indgik de kommunale parter og regeringen en aftale om den kommunale økonomi for 1987 og 1988. I foråret viste det sig, at aftalen desværre ikke blev overholdt. Skatterne ville stige meget kraftigt, hvis regeringen ikke greb ind. Det gjorde regeringen så – ikke af lyst, men alene af nødvendighed.

Kommunerne fik forskellige kompensationer, hvorefter vi sagde, at fælleserklæringen fra 1986 kunne overholdes. I disse dage ser vi, at langt fra alle landets kommuner lever op til aftalen, men på den anden side er skattestigningerne mindre, end de ville være blevet uden regeringens medvirken.

Amterne blev pålagt et skatteloft. Selvfølgelig var dette ikke mekanisk. Amterne fik både lånemuligheder og dispensationsmuligheder. Deponeringsordningen for amterne blev ophævet, og de fik mulighed for dispensation fra skatteloftet på 600 mill. kr. De 300 mill. kr. kunne målrettet anvendes til nedbringelse af ventetiderne på sygehusene. Endelig blev der afsat 600 mill. kr. til en lånepulje til amter med sygehusbyggeri eller store udgifter til nyt sygehusapparat.

De klager, vi har hørt fra kommuner og amter, skyldes altså ikke, at staten forlanger, at der skal skæres kraftigt ned, men tværtimod, at staten ikke vil tillade, at kommunerne øger deres udgiftsniveau.

Med initiativerne i foråret blev det sikret, at kommuner og amter kunne holde næsten uændret service- og aktivitetsniveau i 1987 og 1988. Hvis de kommunale udgifter holdes i kort snor, vil den kommunale beskatning i de kommende år sikkert kunne sænkes moderat.

Kommunerne bør medvirke til et snævert samarbejde om retningslinjerne for de kommende års kommunale økonomi, således at kommunerne sikres et godt grundlag for en flerårig økonomisk planlægning.

Det er godt, at regeringen vil foretage tilbunds gående justeringer af opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner. Et væsentligt grundlag for samarbejdet med amtskommunerne er det udvalgsarbejde, som regeringen på opfordring af amtskommunerne har iværksat om udgiftspres og styringsmuligheder i den kommunale økonomi, det såkaldte Lotzudvalg.

Der har været kritik af, at forskellige poster ikke er indeholdt i finanslovsforslaget. Meget har været sagt om det store hul i finansloven. Hertil er at sige, at ved opstillingen af finanslovsforslaget for 1988 følges visse spilleregler. En af dem er, at de gældende regler for opkrævning til EF følges. Der er regnet med det maksimale bidrag på 1,4 pct. af det fælles momsgrundlag i 1988. EF's budgetforslag for 1988 indebærer betydelig større udgifter og kan derfor kun realiseres, hvis der findes nye indtægter. En ny betalingsordning skal ratificeres af medlemslandene, og vi ved endnu ikke, hvordan den kommer til at se ud. En sådan ukendt betalingsordning kan man selvfølgelig ikke indarbejde i finanslovsforslaget.

Som helhed er vi i den konservative folketingsgruppe tilfredse med finansministerens forslag til finanslov. Der forestår nogle svære forhandlinger om finansloven for 1988, før den kan vedtages, men jeg tror og håber, det vil lykkes, og vi går derfor i en positiv ånd ind i drøftelserne i finansudvalget om næste års finanslov.

Og så vil jeg godt her til slut kvittere, for vel hørte jeg en lang række kritiske ting i den tale, hr. Henning Rasmussen på Socialdemokratiets vegne holdt, men jeg hørte også en lang række positive tilkendegivelser, og dem vil jeg da lytte efter i de kommende uger, hvor vi skal forhandle videre i finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

I anledning af det sidste, hr. Henning Andersen sagde, vil jeg gerne sige, at jeg havde været mere glad, hvis hr. Henning Andersen havde sagt: vi lyttede bestemt også efter, hvad der blev sagt om den sociale retfærdighed, og det vil vi også tænke venligt over. Så havde det været fuldendt – næsten.

Det, der egentlig bragte mig herop, var hr. Henning Andersens udtalelse om, at skattestigningerne i kommunerne kun blev 0,4 pct., tak-